

Středa 7. října 2020

deník

Samostatně neprodejné

SPECIÁL TIPŮ PRO ZÁBAVU • KULTURNÍ PŘEHLED

JIHOČESKÝ

týdeník

+ infotip

ANNONCE

PRODÁM
KOUPIM
VYMĚNÍM

Výlovy rybníků jsou tady!

Dvacet tisíc tun. Tolik se u nás každoročně vyprodukuje ryb. Možná jste také nevěděli, že rybníkářství má u nás tradici dlouhou stovky let. Blíží se období podzimních výlovů rybníků, podívejte se proto na tipy, kam můžete zajít u nás v regionu.

Více uvnitř dnešního vydání

FOTO: DENÍK / ARCHIV

T

Tipy
deníku

Infotip

Chcete prodat, koupit nebo vyměnit? Využijte inzerci zdarma

Hádanka

Poznáte místo na jihu Čech, kde jsme fotili? Napište nám!

Rozhovor

ŽENA JIHOČESKÉHO KRAJE HANA KORČÁKOVÁ

Kráčí životem na plné obrátky

Žije pro děti, softbal, biologii a žije na plné obrátky.

Snídaně u Lanny

RADKA DOLEŽALOVÁ

Letos zvítězila v jedenáctém ročníku soutěže Žena regionu. Hana Korčáková ale boduje už čtvrté desetiletí, a to rovnou na několika frontách. Někteří ji znají jako ředitelku budějovického domu dětí a mládeže, kde také stále vede biologický kroužek. Pro žáky celé republiky připravuje biologickou olympiádu. Sportovci ji znají jako zakladatelku legendárního softbalového oddílu v Ledenicích, který dávno překročil hranice Jihočeského kraje. Hana Korčáková je zkrátka živel překypující energií.

Jaké byly vaše začátky v domě dětí a mládeže a jak jste se dostala k softbalu?

Začalo to docela obyčejně. Vystudovala jsem Přírodovědeckou fakultu v Praze a myslela jsem, že budu vědec. Začala jsem pracovat na Ústavu ekologie. A založila jsem také přírodovědný kroužek, který v Ledenicích funguje dodnes, takže je mu už 36 let. Na jednu výpravu kroužku jsme si půjčili softbalové vybavení a bez jakékoli přípravy jsme to začali hrát. Děti od té chvíle nechťely dělat nic jiného. Jen hrát ten softbal. Přijely domů a pořád to hrály. A pak jsem si přihlásila do soutěže, ony to vyhrály. Šťastí začátečníka. Až pak jsme zjistili, že je potřeba znát pravidla a trénovat. Dnes už

NEÚNAVNÁ Taková je ředitelka budějovického domu dětí a mládeže Hana Korčáková, vítězka soutěže Žena regionu. Foto: Deník/Radka Doležalová

máme sedm oddílů. Také máme extraligu mužů i extraligu žen. Loni jsme vyhráli mistrovskou kategorii mužů i žen.

Jak jste přišla do domu dětí a mládeže? Co obnáší tam být ředitelkou?

Po mateřské už jsem se do ústavu nechtěla vrátit. Naštěstí se uvolnilo místo na přírodovědném oddělení v domě dětí. Pracuji tam dvadvacet let a poslední dva roky jsem i ředitelkou. Máme Hardtmuthovu vilu, ale i Lanovu loděnici, tělocvičnu v Rožnově, budovu na malém jezu a tři táborové základny. Za týden jen Hardtmuthkou projde tisíc dětí. K tomu pořádáme kolem sta soutěží za rok a další nepravdělné akce, jako jsou dny otevřených dveří, Vánoce, každý víkend je u nás nějaká další činnost. Na konci srpna jsme měli fantasy festival.

Co vás na tom baví?

Všechno. Je to hrozně dobré organizovat akce pro lidi i pro děti. Když se všechno povede a nikomu se nic nestane a je spokojenost, je to fajn.

Zdá se, že aktivitám dětí, ať už v Budějovicích nebo v Ledenicích, věnujete spoustu času. Co tomu říkají vaše děti a jaké to bylo, když byly malé?

Ony jsou odchované tam. Starší syn je dnes hlavní trenér české softbalové reprezentace mužů a mladší syn je reprezentant. Prošli všechno se mnou. V Ledenicích se do softbalu zapojily celé rodiny. Máme skvělé rodiče dětí, kteří se stali trenéry. Já už nyní softbal jen zaštituji, organizuji, sháním peníze. Je to už na odchovaných a rodičích, kteří se stali trenéry. Dělá to asi patnáct lidí a dělají to zadarmo, protože jsme amatéři. Jsou úžasní. A děti jsou šikovné. Můj starší syn je průkopník, který přináší pořád nové metody, dělá rozbory, konzultuje se světovými trenéry. On je ten, kdo tvoří tu historii. Takže moje děti tím žijí stejně jako já.

Je vůbec možné si zapamatovat všechny děti, které prošly vaším kroužkem či oddílem?

Ale ano. Ty, co byly u mě, si pamatují. V přírodovědném kroužku už je to pět generací

a v softbalu jsou to generace tři. Snažím se znát i rodiče. Myslím, že to docela zvládám. Kolik je to ale lidí, říct nedokážu.

Stihnete v životě dělat i něco jiného?

Promítám každé léto kino v Ledenicích. Vybírám i filmy. Starosta nám letos koupil nové plátno. A ráda pořádám i putování po horách.

Stala jste se letošní Ženou regionu. Musela jste pro vítězství něco speciálního udělat?

Nominovala mě minulá finalistka Květa Tůmová, profesorka z Česko-anglického gymnázia. V soutěži byla řada zajímavých žen. Také dámy, které šly roušky, když byl nedostatek. Byla jsem překvapená, že mě vybrali. Ale nijak zvláštní jsme to doma neslavili, z udílení cen jsem šla rovnou na softbalový zápas na Hlubokou. Teď sbírám tipy, koho bych mohla nominovat. Je to fajn. Takové pohazení. Potěšilo mě to.

Jak jste zvládala takové nasazení, když byli vaši kluci malí?

Všude jsem je brala s sebou, byli součástí všeho a asi to kvůli tomu i zdědili. Je to u nás doma běžné. Doma se o tom bavíme pořád. Bez softbalu to u nás nejde. Manžel je aktivní golfista a muzikant a vede sbor. A nás podporuje. Nevynechá zápas, kde syn hraje a zajišťuje nám audiotechniku. U nás se odpočívá aktivně.

Rozhovor vznikl v budějovickém Kavárně Lanna u Dlouhého mostu. Více na kavarnalanna.cz.